

Sygn. akt I C 2139/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 28 kwietnia 2014r

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Adrian Paluch

Protokolant Agnieszka Mazur

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014r w Oleśnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z/s w L.

przeciwko **G. P.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Z/ - odpis dor. pow z pouc o apel. i pozw. z pouc o sprzeciwi.

- kal 14 dni

28.04.2014r

Sygn. akt I C 2139/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa domagała się zasądzenia kwoty 1060,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i dat wskazanych w pozwie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Wskazała, że dochodzona pozwem kwota stanowi wynagrodzenie za wykonane usługi wraz z ustawowymi odsetkami zgodnie z załączonym częściowym wykazem wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 2012-10-17.

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi Rejonowemu.

Pozwany nie wdał się w spór co do istoty sprawy i nie stawił się na terminie wyznaczonej rozprawy.

W tej sytuacji rozważenia wymagała kwestia, wydania wyroku zaocznego – zgodnie z dyspozycją art. 339 §1 kc. Zgodnie bowiem z §2 powołanego przepisu w takiej sytuacji przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, przedstawiona

w cytowanym powyżej przepisie wątpliwość istniała. W istocie bowiem nie sposób było określić jakiego rodzaju zobowiązania i za jaki okres dochodzi strona powodowa.

Z tych względów przeprowadzono postępowanie dowodowe i w jego wyniku ustalono następujący stan faktyczny:

Strona powodowa zawarła z (...) S.A. umowę dotyczącą nabycia wierzytelności przysługującej zbywcy względem szeregu osób fizycznych, a wykaz dłużników stanowił osobny dokument dołączony do umowy.

Dowód:

umowa sprzedaży wierzytelności

Strona powodowa zawiadomiła pozwanego o nabyciu wierzytelności od (...).

Dowód:

zawiadomienie

Z częściowego wykazu wierzytelności wynika, że powódka nabyła od (...)wierzytelności stwierdzone dokumentami datowanymi na 12.01.2011 r. oraz 29.11.2011 r. opiewającymi na różne kwoty od 0,50 zł do 500,00 zł

Dowód:

częściowy wykaz.

Sąd zaważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z twierdzeń pozwu wynika, że dochodzone nim roszczenie dotyczy wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą przez pozwanego umową abonamentową i obejmuje roszczenia za okres od 22.01.2011 r. do 21.12.2011 r. oraz z 17.09.2013 r.

Z dołączonych do pozwu dokumentów wynika, że strona powodowa wykazała jedynie, że zawarła umowę nabycia wierzytelności od innego podmiotu gospodarczego i że zawiadomiła o tym pozwanego.

Natomiast powódka nie wykazała istnienia zobowiązania strony pozwanej. Do pozwu nie załączono bowiem żadnego dokumentu źródłowego (umowy lub faktury), z którego wynikałoby wprost, że pozwana zawierała umowę z (...). Nie można zatem „zidentyfikować” dochodzonego pozwem roszczenia.

Zaoferowane przez stronę powodową dowody na okoliczność istnienia zobowiązania, jego wysokości oraz terminu spełnienia świadczenia (tj. duplikat umowy cesji oraz duplikat częściowego wykazu wierzytelności do umowy cesji), nie są wystarczające do stwierdzenia okoliczności, na które zostały powołane.

Częściowy wykaz wierzytelności zawiera numer klienta, nazwisko, adres oraz wysokość zadłużenia, a nadto rodzaj, numer, datę wydania dokumentu, datę płatności oraz kwotę przelanej wysokości. Obejmuje również zestawienie sporządzone w oparciu o dokument o nazwie „abonament” oraz „nota obciążeniowa”.

Wprawdzie w wykazie tym wymienione zostało nazwisko pozwanego, to jednak do pozwu nie dołączono jakiegokolwiek dokumentu „źródłowego”, który pozwalałby na stwierdzenie, że to on był stroną umowy zawartej ze zbywcą wierzytelności. W szczególności brak jest umowy abonamentowej, której pozwany miał być stroną, ani też faktur, dokumentujących wysokość obciążających go należności.

Stwierdzić zatem należy, iż formułowane w sprawie żądanie opiera się wyłącznie na oświadczeniu zbywcy wierzytelności ((...)) oraz zapewnieniu (twierdzeniu) powoda, o istnieniu dochodzonej pozwem wierzytelności. W ocenie Sądu nie jest to wystarczające do uwzględnienia żądania pozwu.

Zważyć bowiem należy, że wzmiankowany wyżej dokument (duplikat częściowego wykazu wierzytelności) odwołuje się do dokumentów o nazwie „abonament” datowanych na 21.01.2011 r., a także noty obciążeniowej z dnia 29.11.2011 r. Zważyć należy, iż dokument o nazwie „abonament” określa sposób płatności wyszczególnionych w nim należności niejako „z góry”.

Doświadczenie życiowe podpowiada, że w przypadku tzw. „ umów abonamentowych” (a więc takich, które związane są m.in. ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych i których stroną jest (...)), rozliczenie płatności za poszczególne okresy odbywa się na podstawie odrębnych faktur, wystawianych za każdy okres z osobna. W zasadzie nie spotyka się sytuacji, w której rozliczenie następowałoby na podstawie jednej, „ z góry” wystawionej faktury (w szczególności, trudno spotkać taki sposób rozliczania w umowach zawieranych z konsumentami).

Dokumenty podane w częściowym wykazie wierzytelności same w sobie istnienia długu nie przesądzają. Natomiast z powodów wskazanych powyżej, nasuwają szereg wątpliwości co do ich wiarygodności. Nie dają one zatem podstaw do przyjęcia istnienia oraz zakresu zobowiązania pozwanego. Jedynie odwołanie się do treści tych dokumentów, nie wystarcza do uwzględnienia żądania pozwu, nie pozwala bowiem na stwierdzenie istnienia zobowiązania strony pozwanej.

Z załączonych do pozwu dokumentów tj. „ duplikatu umowy cesji z dnia 2012-10-17” wynika jedynie tyle, że strona powodowa zawarła ze spółką (...)umowę, na podstawie której nabyła pakiet wierzytelności klientów tej spółki. Z kolei „ duplikat zawiadomienia o cesji wierzytelności z dnia 2012-10-17” dowodzi jedynie tego, że powódka zawiadomiła pozwaną o nabyciu wierzytelności od (...). Natomiast wskazany w pozwie „ duplikat częściowego wykazu wierzytelności do umowy z dnia 2012-10-17” nie daje podstaw do przyjęcia, że dochodzona nim wierzytelność rzeczywiście powstała i nadal istnieje.

Te wszystkie okoliczności sprawiły, że Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania pozwu i z tego powodu powództwo oddalił.